

LEEUWE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Verkorting van een Germaanse naam die oorspronkelijk uit twee gedeelten bestond, waarvan het eerste gedeelte begon met 'Liaf' of 'Lief-' = 'lief' (bv. Liafwin, verbasterd tot Lieven, Livinus of Lebuïnus = 'lieve vriend').

*

Leanou van Bretagne. Over deze heilige is niets anders bekend dan zijn naam; deze leeft voort in een plaatsje Lanneanou (= Land van Leanou), Bretagne, Frankrijk.

*

Lieven (ook **Lebuïnus, Lebwin, Levinus, Liafwin, Livien, Livinius** of **Livinus**) **van Gent** (soms **van Essche** of **van Escha**), Vlaanderen, België; bisschop, geloofsverkondiger & martelaar; † **7e eeuw; feest 12 november.**

Volgens de over hem geschreven heiligenlevens - die overigens geruime tijd na zijn dood zijn ontstaan - zou Sint Lieven afkomstig zijn geweest uit Ierland. Aanvankelijk zou hij als kluisenaar hebben geleefd in de buurt van Canterbury. De legende weet te vertellen dat hij met zijn gezellen door toedoen van engel over het water naar Canterbury werd gevoerd. Daar zou de heilige bisschop Augustinus hem tot priester hebben gewijd. Enige tijd later zou hij zelfs tot bisschop zijn gewijd zonder vaste zetel. Nu werd hij geloofsverkondiger. Waarschijnlijk was hij zo'n zwerfmonnik die het leven beschouwde als een pelgrimstocht naar het werkelijke thuis dat pas in de hemel te vinden is. Om die overtuiging uit te beelden kende de monnik geen vaste woon- of verblijfplaats; zijn gehele leven was één teken van zwerven en onderweg-zijn. Intussen verkondigde hij Christus aan de mensen die woonden in de streken waar hij doorheen trok.

Sint Lieven zou met een aantal gezellen geland zijn in de buurt van St.-Omer. Vandaar zou hij in noordelijke richting zijn getrokken. Hij doorkruiste Vlaanderen, Zeeland en Brabant. Misschien is hij wel de bisschop Leofwine die met Bonifatius een brief schreef aan koning Ethelbald van Mercia?

Hij genas op wonderbaarlijke wijze een kind dat **Briectius** heette. Tezamen met het kind en zijn moeder, **Krafaïldis** of **Crafaïldis**, werd hij te Sint-Lievens-Esse gemarteld (hem werd o.a. de tong uitgerukt) en op gruwelijke wijze om het leven gebracht.

Zijn relieken worden sinds 1006 bewaard in de St-Baafsabdij te Gent; men neemt aan dat ze echt zijn.

Hij wordt vereerd als apostel van Vlaanderen en als één van de patroons van de stad Gent. In Vlaanderen zijn minstens twee plaatsen naar hem genoemd: St-Lievens-Esse en St-Lievens-Houtem. In de Zeeuwse plaats Zierikzee staat nog altijd de Lievenstoren.]

*

Lebuïnus (ook **Leafwine, Lebuin, Lebvinus, Lebwin, Lewin, Liafwin, Liebwin, Livinus**) **van Deventer** osb, Nederland; geloofsverkondiger; † **ca 780; feest 12 november.**

Lebuïnus was een Sakser afkomstig uit Engeland. Hij behoorde tot die grote menigte monniken die er vandaar op uit trokken om het evangelie te gaan prediken onder de heidenen aan de overkant van de zee. Dit ideaal had hij waarschijnlijk opgedaan, toen hij in klooster Ripon woonde ten tijde van abt Wilfrid. Volgens de legende behoorde hij tot de twaalf waarmee Willibrord overstak naar het vasteland (690). Historisch ligt het meer voor de hand dat hij later kwam; de één zegt 754, het jaar van Bonifatius' dood; de ander 768. Onmiddellijk na zijn landing meldde hij zich bij de toenmalige bisschop van Utrecht - dat op dat moment nog Wiltenburg heette - abt Gregorius. Deze zond hem tezamen met Marchelm, wiens naam verlatijnt werd tot Marcellinus, naar de streken aan de overkant van de rivier de IJssel. Deze Marchelm was nog naaste medewerker geweest van Willibrord.

Met behulp van een weduwe Abachilda (of Averhilde) stichtten zij hun eerste kerkje in het dorpje De Wilp, enige kilometers ten zuiden van Deventer. Van toen af trok Marchelm meer naar het noorden, terwijl Lebuïnus in de buurt van Deventer bleef. Twee gezellen uit die tijd kennen wij bij name: Folkert en Davo, die zijn naam aan de stad Deventer gegeven zou hebben.

Lebuïnus werd na zijn dood bijgezet in de kerk te Deventer.